

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Mfv.II.10.063/2021/7.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke

Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró

A felperes: felperes neve

cím1

tartózkodási helye: cím2

Az alperes: alperes neve

cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Nagy Szilárd ügyvéd (Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda)

cím

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.179/2020/9.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 82.M.1427/2018/43.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.179/2020/9. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és ugyanezt a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 225.000 (kétszázhuszonötezer) forint alperesi és 10.000 (tízezer) forint felperesi felülvizsgálati eljárási költség és a le nem rótt 922.500 (kilencszázhuszonkétezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási illeték megfizetéséről az új határozatot hozó bíróság fog dönteni.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2001. március 1-től állt az alperes alkalmazásában gépész-szakértő munkakörben, utolsó munkaköre laboratórium vezető volt.

[2] A felperes a perbeli jogviszony létesítését megelőzően 2000. augusztus 16-án létrehozta a cég neve Betéti Társaságot, melynek alapításától fogva beltagja. A társaság fő tevékenysége mérnöki munka, illetve műszaki tanácsadás.

[3] A felperes a jogviszony létesítése előtt kezdett el foglalkozni az úgynevezett F... programmal, e körben szakcikke is megjelent.

[4] 2002-ben az alperesnél felmerülő szakmai probléma kapcsán a felperes felhívta személy1 vezérigazgató figyelmét a F....-es munkákra. Ekkor a felek között megállapodás született arról, hogy a felperes a cég érdekében elkezdje az új területet kutatni és fejleszteni. A tevékenységet a felperes egymaga végezte, a szükséges eszközöket túlnyomórészt az alperes, részben pedig a felperes biztosította. A munkákhoz szükséges F.... program (licence) bérlete jellemzően az alperes feladata volt.

[5] 2013. novemberében a felperes jelezte az új vezérigazgatónak, hogy – figyelemmel a többi munkavállaló bérére – vagy megduplázzák a fizetését, vagy nem végez több F....-es munkát. A felek között egyeztetés kezdődött, amely során 2013. december 9-én a felperes a vezérigazgatónak címzett nyelvű e-mailjében közölte, hogy „ez nem fog működni”. Ezt követően a felperes bejárt munkahelyére, munkakörülményeiben, bérezésében változás nem történt. A januári bértárgyalások során a vezérigazgató 33 %-os béremelésre és arra tett ajánlatot, hogy a felperes vezetésével hozzanak létre egy külön osztályt a F....-es munkák elvégzésére. A megbeszélések végül nem vezettek eredményre.

[6] 2014. február 7-én az cég neve1 Zrt. üzemeléstechikai vizsgálatok elvégzése érdekében ajánlattételre hívta fel az alperest. Ezt a felhívást a felperes 2014. február 10-én az alperes utasítására írásban átvette. A pályázatra vonatkozó ajánlat kidolgozására személy2 műszaki igazgató ugyanezen a napon utasította a felperest február 13-i határidővel. Ezzel párhuzamosan a vezérigazgató is felhívta e-mailben az cég neve2 Zrt.-től (továbbiakban: cég neve2 Zrt.) érkezett, a hőhasznosító kazánjához kapcsolódó mérések elvégzésére vonatkozó ajánlatok elkészítésére február 14-ig. Mindkét ajánlat a F....-es feladatokhoz kapcsolódó megbízás volt.

[7] A felperes 2014. február 11-én e-mailben megtagadta az ajánlatok elkészítését arra hivatkozással, hogy az alperesen belül folytatott mindennemű F....-es tevékenységét befejezte, a továbbiakban nem végez ilyen munkát, az ajánlatok elkészítésének feltételeként az általa kért fizetésemelés teljesítését szabta.

[8] A felperes a cég neve Bt. nevében 2014 februárjában ajánlatot tett az cég neve2 Zrt. részére a hőhasznosító kazánjaihoz kapcsolódó számítások, modellezések elvégzésére.

[9] 2014. február 25-én az alperes felmondást közölt a felperessel rögzítve, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 77. § (5) bekezdés b) pontja alapján végkielégítés nem illeti meg. Az indokolás szerint az cég neve1 Zrt. részére a tüzeléstechikai vizsgálatok elvégzésére vonatkozó ajánlatot 2014. február 13-ig, valamint az cég neve2 Zrt. részére a hőhasznosító kazánjához kapcsolódó mérések végzésére vonatkozó ajánlatot 2014. február 14-ig nem készítette el, a munkát válaszlevelében megtagadta, béremelési igényei teljesítésétől tette függővé annak elkészítését. A cég neve Bt. nevében a tevékenység ellátására az cég neve2 Zrt. részére ajánlatot tett. Ezen magatartásával a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan megszegte, és veszélyeztette a társaság sikeres ajánlatadását, a munka megrendelésének elnyerését, emiatt nem indokolt a munkaviszony fenntartása.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[10] A felperes pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság a felmondás jogellenességére figyelemmel kötelezze az alperest 12 havi távolléti díjnak megfelelő összeg, azaz 7.380.000 forint és kamata megfizetésére, továbbá végkielégítést igényelt 1.845.000 forintban és ennek kamataiban meghatározva igényét.

[11] Álláspontja szerint a 2013. decemberben küldött e-mail nem tekinthető felmondásnak, azt a munkáltató sem tekintette annak. 2014. február 11-én amennyiben az alperes a felmondását elfogadta volna, nem adott volna ki utasítást a F....-es ajánlat készítésére.

[12] Hivatkozott arra, hogy a munkaköri leírása a F....-es feladatokra vonatkozó előírást nem tartalmazott, munkaköri leírása, illetve a munkaszerződése pedig csak a felek kétoldalú megállapodásával módosítható. Ez nem történt meg, tehát nem feladata a F....-es munkák elvégzése. Utalt az Mt. 22. § (3) bekezdésére, 42. § (1) bekezdésére, 44. §-ra, 45. §-ra és 46. § (1) bekezdésére.

[13] Kereseti kérelme összecszerűségét illetően előadta, hogy a helység Járási Hivatal Járási Munkaügyi Kirendeltsége állaskeresőként történő nyilvántartásba vételi kérelmét elutasította arra hivatkozással, hogy gazdasági társaság vezető tisztségviselőjeként volt fennálló jogviszonya, azaz kereső tevékenysége. A cég neve Bt. azonban rossz anyagi helyzetben volt, a 2013-as év bevétel nélkül telt el.

[14] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélet

[15] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 82.M.1427/2018/43. számú ítéletével – megismételt eljárást követően – kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek kártérítés címén 7.380.000 forintot és annak kamatát, valamint végkielégítésként 1.845.000 forintot kamatával együtt. Az alperest illeték fizetésére is kötelezte.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt az Mt. 15. § (4) bekezdésére, 22. § (1) bekezdésére, a 64. §-ában foglaltakra, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:272. §-ában rögzítettekre. Az összecszerűséget illetően az Mt. 82. § (1), illetve (3) bekezdésében foglaltakra hivatkozott.

[17] A felperes jogviszony megszüntetésével összefüggésben az elsőfokú bíróság a munkavállaló és tanúl vezérigazgató tanúvallomása alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes kinyilatkoztatta felmondási szándékát, ennek ellenére a munkát folytatta, és ezt az alperes nem kifogásolta. A felek között tárgyalások zajlottak, a F....-es munkákat illetően ajánlattételre hívta fel a munkáltató a felperest, ez pedig azt jelenti, hogy a

munkavállaló által tett egyoldalú nyilatkozat visszavonása megtörtént, amelyhez az alperes ráutaló magatartással hozzájárult.

[18] A perben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a felmondás indokolása világos, valós és okszerű, ezen túlmenően azt kellett igazolnia, hogy az ügynevezett F....-es modellezés a felperes munkaköri feladatait képezte. E tevékenység vonatkozásában a felek között a munkaviszony elemei fennálltak, a munka jellege magán viselte a munkaviszony jegyeit.

[19] A bíróság a szóbeli megállapodás tartalmának feltárását követően a rendelkezésre álló bizonyítékok, tanúvallomások mérlegelése után az alperes terhére eső bizonyítatlanság következményeivel együtt arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperes és személyl szóban megkötött megállapodása többségében polgári jogi jogviszony, ezen belül is az ingyenes megbízási jogviszony jegyeit viseli magán.

[20] Az Mt. 8. § (1) bekezdésében foglaltak felperesi megsértését is vizsgálta a bíróság. Az alperesnek kellett nyilatkoznia arról, hogy vitatja-e, miszerint a munkáltatónál a F....-es tüzter modellezéssel kizárólag a felperes foglalkozott, és hogy az alperesnél nem volt további olyan munkavállaló, aki ebben a tevékenységben kompetens lett volna.

[21] E körben utalt a bíróság arra, hogy a felperes és személyl szándéka megbízási szerződés megkötésére irányult, amelyet a felperes felmondott. A tanúk egyezően állították, hogy az alperesnél a felperesen kívül nem volt olyan ember, aki a F....-es modellezéssel foglalkozott volna.

[22] Miután a bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy a felmondás jogellenes, a felperes alappal tarthat igényt 12 havi távolléti díjának megfelelő összegű kártérítés megfizetésére. Az alperes az összecszerűség körében vitatta, hogy a felperes eleget tett volna kárenyhítési kötelezettségének, mindezt azonban csak általánosságban tette. Ezért a bíróság elfogadta a felperes által csatolt dokumentumokat az összecszerűség meghatározása során.

[23] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.179/2020/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[24] A másodfokú bíróság ítélete szerint elsődlegesen annak a kérdéskörnek a tisztázása volt elengedhetetlen, hogy a felperes a F....-es feladatait munkaviszony vagy polgári jogi jogviszony keretében látta-e el. Ennek megítélése során az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta a munkaviszony jellemzőit, az ügynevezett minősítő jegyeket, amelyek értékelését a bizonyítási eljárás alapján feltárt tények összességének egybevetésével lehetett megadni.

[25] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytálló következtetésre jutott, amikor kifejtette, hogy a felek szándéka szerint közöttük nem munkaviszony jött létre.

[26] Önmagában a munkakörbe nem tartozó feladatok olyan módon nem bővíthetők, hogy a munkavállaló a felettese utasítása alapján köteles elvégezni a részére kiadott bármely tevékenységet.

[27] A másodfokú bíróság szerint a kereseti kérelem összecszerűségének meghatározásánál is helytálló döntést hozott az elsőfokú bíróság. Irányadónak kellett tekinteni a kártérítési felelősség általános szabályait, ezáltal vizsgálni kellett az Mt. 167. § (2) bekezdése alapján a munkavállalót terhelő kárenyhítési kötelezettséget. Nem volt elegendő az alperesnek a munkavállalói kötelezettségre vonatkozó pusztá hivatkozás, meg kellett volna jelölni azokat a tényeket, körülményeket, amelyek állítását alátámasztják.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes felülvizsgálati ellenkérelme

[28] Az alperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte a felperes keresetének elutasításával. Másodlagosan a jogerős ítéletnek az elsőfokú bíróság ítéletére kiterjedő hatályon kívül helyezését indítványozta az ügyben eljáró elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása mellett. Mindkét esetben a felperes perköltségben való marasztalását is igényelte.

[29] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését elsősorban azon indokolással kérte, hogy kérelme ellenére a másodfokú eljárásban a döntéshozatal tárgyalás tartása nélkül történt, pedig az alperes 2020. március 23-án előterjesztett fellebbezésében ezen igényét kifejezetten előterjesztette.

[30] Az ítélet tábla 2020. július 21-én kelt 2.Mf.31.179/2020/4. számú végzésében arról tájékoztatta a feleket, hogy a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 143. § (3) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el.

[31] A 40/2020. (III. 11.) Kormányrendelettel kihirdetett veszélyhelyzet 2020. június 18-án megszűnt. Eddig az időpontig alperesnek nem volt tudomása arról, hogy fellebbezési kérelmét az első fokon eljáró bíróság felterjesztette-e, ahogy arról sem rendelkezett információval, miszerint a másodfokú eljárás milyen ügyszámon van folyamatban.

[32] Az alperesnek fel nem róható okból nem volt lehetősége arra, hogy a veszélyhelyzet megszűnését követő 15 napon belül ismételtén kérje a tárgyalás tartását.

[33] Az alperes felülvizsgálati kérelmében utalt az 1/2020. (IV. 30.) PK véleményben rögzítettekre, valamint a 74/2020. (III. 31.) Kormányrendelet (továbbiakban: Veir.) 29. § (1), (2) és (3) bekezdésében foglaltakra.

[34] Véleménye szerint jelen ügyben a 2020. évi LVIII. törvény 142. § (2) bekezdése lett volna alkalmazandó figyelemmel arra, hogy a rendelkezés szerint, ha 2020. március 31. napja

és 2020. június 1. napja közötti időszakban a bíróság a tárgyalást még nem tűzte ki, akkor az eljárást tárgyalás kitűzésével folytatja.

[35] A jogalkotó célja e törvény 143. § (3) bekezdésével az volt, hogy az olyan esetekben amikor veszélyhelyzeti rendelkezések miatt 2020. március 31. és 2020. június 1-je között a félnek nem volt lehetősége tárgyalás tartását kérni, biztosítsa részére az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben a nyilvános tárgyalás jogát. A téves jogalkalmazásra figyelemmel az alperes érdemi nyilatkozat megtételére vonatkozó joga és a tisztességes eljáráshoz való jog sérült.

[36] A felperesi felmondással összefüggésben az alperes arra hivatkozott, hogy a bíróságok iratellenesen és jogszabálysértően jutottak arra a következtetésre, miszerint a felperes jogviszonya 2013. december 9-én közölt felmondása ellenére nem szűnt meg. Az eljárás során a felperes maga is több alkalommal úgy nyilatkozott, hogy ezen a napon felmondott, ezt követően mint alvállalkozó kívánt az alperes részére munkát végezni.

[37] A felperes egyoldalúan döntött úgy, hogy felmondását visszavonja, erről az alperest nem tájékoztatta, így ahhoz az hozzá sem járulhatott. A felperes felmondási idejét töltötte, így köteles volt a munkahelyén munkavégzés céljából megjelenni. Ebben az időben a felek új jogviszony létrehozásáról, új munkakör létesítéséről tárgyaltak.

[38] Az alperes álláspontja szerint a jogviszony 2002-ben jött létre, amelynek felmondása 2013. decemberében megtörtént. Ennek ellenére az első fokon eljáró bíróság a 2014. március 15-től hatályos 2013. évi V. törvény (Ptk.) rendelkezését hívta fel a korábbi, 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: régi Ptk.) szabályai helyett.

[39] Alperes a továbbiakban utalt a 7001/2005. (MK 170.) FMM-PM együttes irányelvben rögzítettekre, amely szerint a szerződő felek akaratának csak akkor van jelentősége, ha a tevékenység jellege megengedi a típusválasztást, ekkor alapvetően az a körülmény vizsgálendő, hogy a felek feltehető akarata ténylegesen az általuk megkötött szerződéstípus, illetve az általuk létesített jogviszony létrehozására irányult-e. Jelen esetben egyértelműen rögzíthető, hogy a felek akarata munkaviszonyon kívüli más jogviszony létrehozására nem irányult.

[40] Alperes álláspontja szerint a F....-es munkák elvégzése felperes munkaköri kötelezettsége volt. Egyoldalúan döntött úgy, hogy a korábbi megállapodás ellenére a jövőben nem kívánja ellátni ezeket a feladatokat, így iratellenes volt az eljáró bíróságoknak azon megállapítása, hogy a felmondás közlésekor a felperesnek már nem tartozott munkakörébe ez a fajta munkavégzés (Mt. 22. § (1) bekezdés).

[41] Iratellenesen, jogszabályba ütköző módon jutottak a bíróságok arra a következtetésre, hogy a felperes saját vállalkozása nevében adott ajánlat nem olyan munkavállalói magatartást, amely a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettség megszegésének minősül.

[42] 2014. februárjában a cég neve Bt. nem rendelkezett saját, az ajánlattal elnyerni kívánt munkavégzéshez nélkülözhetetlen F.... licence-vel, a cég ajánlatának elfogadása esetén a munkát kizárólag az alperes által biztosított licence felhasználásával tudta volna a felperes ellátni.

[43] Azösszecszerűséget illetően az alperes elsődlegesen azt vitatta, hogy a felperes kárenyhítési kötelezettsége körében úgy járt el, ahogy azt tőle elvárható. Saját döntése volt, hogy nem keres munkát, hanem vállalkozása keretein belül fog dolgozni, amelynek előkészítése a tárgybani időszakra esett. Irreleváns, hogy a felperes ezen erőfeszítései eredményre vezettek-e.

[44] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

[45] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.

[46] Az alperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen eljárásjogi szabálysértésre hivatkozott, mivel érvelése szerint a másodfokon eljáró bíróságnak nem volt lehetősége tárgyalás tartása nélkül meghozni határozatát. Így ezen kérdésben kellett a felülvizsgálati eljárásban elsődlegesen állást foglalni.

[47] A per adataiból megállapíthatóan az alperes 2020. március 23-án terjesztette elő fellebbezését, amelyben tárgyalás tartását kérte.

[48] A Fővárosi Ítéletábla első intézkedéseként 2020. július 13-án kelt 2.Mf.31.179/2020/2. számú végzésében felhívta az alperest jogi képviselője meghatalmazásának előterjesztésére, majd 2020. július 21-én kelt 2.Mf.31.179/2020/4. számú végzésében arról tájékoztatta a feleket, hogy a 2020. évi LVIII. törvény 143. § (3) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el. Az e jogszabályhely által biztosított tárgyalás tartása iránti kérelem előterjesztésének lehetőségéről azonban a feleket nem tájékoztatták.

[49] Az alperes által hivatkozott jogsértés szempontjából a 229/2020. (V.25.) Korm.rendelettel (Módr.) 2020. június 1-jétől módosított 74/2020. (III. 31.) Kormányrendelet (Veir) 98. §-a alapján a módosított 29. § (1) bekezdésében foglaltak voltak irányadóak ezen jogszabály hatálybalépése (2020. június 1.) előtt indult, folyamatban lévő fellebbezési eljárásokban is. Eszerint a fellebbezési és felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság továbbiakban is tárgyaláson kívül jár el, ha az e rendelet hatálybalépése (2020. március. 31.) és a Módr. hatálybalépése (2020.június 1.) közötti időszakban értesítette a feleket a tárgyaláson kívüli elbírálásról. Ugyanezen paragrafus (2) bekezdése értelmében pedig, ha a bíróság az e rendelet hatálybalépése és a Módr. hatálybalépése közötti időszakban hatályos rendelkezések szerinti, a tárgyaláson kívüli elbírálásról szóló értesítését követően a felek

közös kérelemben kéri a tárgyalás megtartását, a bíróság kitűzi a tárgyalást. Mindezen jogszabályi rendelkezések 2020. június 17-éig voltak hatályosak.

[50] A veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról, a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 143. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezési és felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság a továbbiakban is tárgyaláson kívül jár el, ha a 2020. március 31. napja és 2020. június 1. napja közötti időszakban értesítette a feleket a tárgyaláson kívüli elbírálásról, ha a (3) bekezdés szerint, 2020. június 1. napja előtt előterjesztett fellebbezési és felülvizsgálati kérelem alapján indult eljárásban az (1), (2) bekezdésben foglaltak alkalmazásának nincs helye, bármelyik félnek a veszélyhelyzet megszűnését követő, 15 napon belül előterjesztett tárgyalás tartására irányuló kérelme esetén a bíróság tárgyalást tart. Erre irányuló kérelem hiányában a bíróság továbbra is tárgyaláson kívül jár el.

[51] Fenti jogszabályokra tekintettel, amennyiben a fél 2020. április 1-je előtt kérte a fellebbezési tárgyalás kitűzését, arra azonban nem került sor, és nem is értesítette a bíróság 2020. március 31. és 2020. június 1. között a feleket arról, hogy a fellebbezési kérelmet tárgyaláson kívül fogja elbírálni, illetve hogy a veszélyhelyzet megszűnését követő 15 napon belül tárgyalás tartását kérhetik, akkor a tárgyalást a veszélyhelyzet megszűnését követően ki kellett volna tűzni a fellebbező fél erre irányuló kérelme esetén.

[52] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése rögzíti, hogy mindenkinek joga van ahhoz, miszerint valamely perben jogait és kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[53] A másodfokú bíróság fentiek alapján lényeges eljárásjogi szabálysértést követett el akkor, amikor nem hívta fel a feleket arra, hogy a veszélyhelyzet elmúlására figyelemmel az addig még ki nem tűzött perben tárgyalás tartását kérhetik. Ennek hiányában hozott döntést, ami jogsértő, és jelen eljárásban nem volt orvosolható (Kúria Pfv.IV.24.548/2017.).

[54] Fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította a Pp. 252. § (2) bekezdése szerint. A Fővárosi Ítéletáblának a megismételt eljárásban tárgyalást kell tartania, és új érdemi döntést kell hoznia a szabályszerű eljárás eredményeként.

[55] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltség és illeték összegét csupán megállapította, annak viseléséről az érdemi határozatot hozó bíróságnak kell döntenie a Pp. 275. § (5) bekezdése alapján.

[56] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján.

[57] A végzés ellen a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2021. október 6.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró